

dr hab. Małgorzata Łosiewicz, prof. UG
Instytut Mediów, Dziennikarstwa i Komunikacji Społecznej
Uniwersytet Gdański

Recenzja rozprawy doktorskiej mgr Barbary Sitko
pt. *Strategie komunikacyjne w trzecim sektorze na przykładzie kampanii społecznych*
organizacji prozwierzęcej Stowarzyszenie Otwarte Klatki
napisanej na
Uniwersytecie Papieskim Jana Pawła II w Krakowie
pod kierunkiem ks. dr hab. Roberta Nęcka, prof. UPJPII
w dyscyplinie nauki o komunikacji społecznej i mediach

Przedłożona rozprawa podlega ocenie zgodnie z wymogami zawartymi w art. 187, ust. 3 ustawy „Prawo o szkolnictwie wyższym” (Dz.U. 2018 poz. 1668) w odniesieniu do oryginalności rozwiązania problemu naukowego, wykazanej w pracy ogólnej wiedzy teoretycznej Autorki w dyscyplinie nauki o komunikacji społecznej i mediach oraz umiejętności samodzielnego prowadzenia pracy naukowej.

Prezentowana w ocenianej pracy doktorskiej problematyka kampanii społecznych organizacji prozwierzęcych, wpisuje się w szerszy kontekst rosnącego zainteresowania kwestiami etyki w traktowaniu zwierząt oraz zrównoważonego rozwoju. Etyczne traktowanie zwierząt, szczególnie w odniesieniu do przemysłowej hodowli, jest przedmiotem debat publicznych z wykorzystaniem mediów. Autorka wybrała trzeci sektor jako obszar badawczy, co pozwoliło na zgłębienie strategii komunikacyjnych organizacji pozarządowych, które odgrywają kluczową rolę w promowaniu zmian społecznych. Organizacje, takie jak Stowarzyszenie Otwarte Klatki, m.in. poprzez swe działania komunikacyjne kształtują narracje mające na celu

zmianę postaw społecznych i wprowadzenie nowych norm etycznych w odniesieniu do traktowania zwierząt. W dobie dynamicznego rozwoju mediów cyfrowych, badanie strategii komunikacyjnych organizacji prozwierzęcych w przestrzeni internetowej staje się szczególnie istotne, ponieważ to właśnie media społecznościowe są głównym narzędziem w dotarciu do opinii publicznej. Praca stanowi cenny wkład w badania nad skutecznością kampanii społecznych prowadzonych przez NGO (*Non-Governmental Organization*), w szczególności w kontekście wykorzystania mediów społecznościowych jako narzędzia komunikacji. Przyjęty przez Doktorantkę punkt widzenia pozwala na kompleksową analizę strategii komunikacyjnych, które mają na celu nie tylko informowanie, ale także przekonywanie i motywowanie odbiorców do podejmowania działań prospołecznych. Wielowymiarowa analiza umożliwia zrozumienie, w jaki sposób organizacje pozarządowe mogą skutecznie wpływać na postawy i zachowania społeczne, co jest istotne w kontekście współczesnych wyzwań ekologicznych. Temat rozprawy jest nie tylko aktualny, ale ważny także z perspektyw społecznej i politycznej. Podjęte rozważania wpisują się w zakres dyscypliny nauki o komunikacji społecznej i mediach.

Struktura przedłożonej do oceny pracy jest przemyślana. Dysertacja liczy 403 strony i składa się ze wstępu, siedmiu rozdziałów (w tym trzech teoretycznych, metodologicznego i trzech badawczych), zakończenia, bibliografii, spisu wykresów, tabel, ilustracji oraz dwóch aneksów (klucza kategoryzacyjnego i kwestionariusza wywiadu eksperckiego). Struktura rozprawy jest prawidłowa i kompozycyjnie zgodna z problemowo-analityczną konstrukcją pracy naukowej, gdzie rozdziały odpowiadają przyjętej kolejności procedury badawczej i tematycznemu układowi dysertacji.

Uwagę zwraca budowa spisu treści. W jego wykazie zabrakło *Wstępu*. Ponadto, w *Spisie treści* (s.3) zamieszczono informację „Spis treści” z numerem strony, co nie jest praktykowane. Spis treści zawiera bowiem listę wszystkich rozdziałów, podrozdziałów, wstępu, zakończenia, bibliografii i ewentualnych załączników wraz z odpowiednimi numerami stron, ale samego „Spisu treści” w tej liście się nie uwzględnia. Przemyślenia wymaga także podział podrozdziałów na punkty (np. punkt 3.3.1.1). Standardem w pracach naukowych jest zasada logicznego podziału treści. Dlatego podrozdział powinien zawierać co najmniej dwa punkty. Podział na jedną część nie jest podziałem, a kontynuacją treści w ramach tego samego podrozdziału.

Wstęp rozpoczyna się od wprowadzenia w kontekst pracy. Autorka omawia problematykę komunikacji społecznej w trzecim sektorze, a w szczególności skupia się na działalności organizacji prozwierzęcych. Doktorantka precyzyjnie definiuje ramy swojego badania, podkreślając znaczenie mediów społecznościowych w kształtowaniu postaw społecznych wobec ochrony zwierząt. Następnie mgr Sitko jasno zarysowuje problem badawczy, w którym zwraca uwagę na rosnącą rolę strategii komunikacyjnych w kampaniach prowadzonych przez NGO's. Podkreśla także, że te kampanie mają za zadanie nie tylko informowanie, ale także angażowanie społeczności w działania prospołeczne. Głównym celem pracy (s.10) jest zidentyfikowanie oraz opisanie specyfiki kluczowych strategii komunikacyjnych stosowanych przez organizację prozwierzęcą Stowarzyszenie Otwarte Klatki. Autorka stawia też trzy pytania szczegółowe (s.10):

- 1) Czego dotyczą kampanie społeczne Stowarzyszenia Otwarte Klatki?
- 2) Jakie środki perswazyjne zostały wykorzystane w kampaniach społecznych Stowarzyszenia Otwarte Klatki?
- 3) Jakie elementy w badanych kampaniach odnoszą się do Stowarzyszenia Otwarte Klatki jako NGO?

Przyjęte pytania szczegółowe, związane z analizą treści przekazów, środków perswazyjnych oraz specyfiki działań Stowarzyszenia Otwarte Klatki, są logicznym rozwinięciem celu głównego i pozwalają na dokładne zbadanie zjawiska.

Następnie Doktorantka omawia pokrótce metody i techniki badawcze. Przyjęty punkt widzenia, oparty na jakościowej analizie zawartości mediów został uzupełniony o sondaż ekspercki, co umożliwia kompleksowe zrozumienie mechanizmów komunikacyjnych stosowanych przez Stowarzyszenie Otwarte Klatki. Podejście badawcze jest dobrze przemyślane i adekwatne do złożoności tematu, co świadczy o wysokiej jakości merytorycznej pracy. Kolejno Autorka odnosi się do motywacji podjęcia pracy, dalej charakteryzuje poszczególne rozdziały rozprawy (tu warto zwrócić uwagę, że zabrakło odniesienia do rozdziału piątego, (s.15)) i omawia wykorzystane źródła. Wstęp pracy stanowi solidne wprowadzenie i klarowne przedstawienie zamiaru badawczego Doktorantki.

Pierwszy rozdział pełni rolę teoretycznego tła rozprawy. Autorka prezentuje ujęcia problematyki zwierzęcej w trzech kontekstach, religijnym (głównie w odniesieniu do nauczania chrześcijańskiego), filozoficznym i etycznym (konceptje historyczne i współczesne)

oraz medialnym. Najpierw Doktorantka analizuje wpływ religii chrześcijańskiej na postrzeganie zwierząt. Przedstawia różnorodność podejść wynikających z kontrastów w traktowaniu zwierząt przez człowieka, a także wprowadza temat współczesnych nauk papieża, które promują szacunek wobec zwierząt i ich prawo do godnego traktowania. Kolejno mgr Sitko przedstawia krótki rys historyczny i analizę koncepcji etycznych dotyczących zwierząt. Autorka odnosi się do klasycznych filozofów, Platona, Arystotelesa, św. Tomasza z Akwinu oraz współczesnych myślicieli, takich jak Peter Singer i jego koncepcji "gatunkowizmu", będącej krytyką antropocentryzmu w relacjach człowiek-zwierzę. Doktorantka słusznie przytacza też postać i prace innego filozofa, Toma Regana („głównego rzecznika filozoficznej idei praw zwierząt”, s.31), co umożliwi szerszy wgląd w koncepcję Ruchu Wyzwolenia Zwierząt. Mgr Sitko rozważa też temat chowu na masową skalę i prawa zwierząt do ochrony przed cierpieniem. W kontekście medialnym Autorka podkreśla wpływ mediów na kształtowanie postaw społecznych wobec zwierząt, ukazując zarówno pozytywne, jak i negatywne strony tego oddziaływania. Wskazuje na ramowanie rzeczywistości w mediach, dezinformację czy fake newsy. Doktorantka słusznie przedstawia wielość podejść do tematu, co jest kluczowe dla pełnego zrozumienia dynamiki postaw wobec zwierząt.

Zaletą rozdziału jest interdyscyplinarne ujęcie problematyki, łączące teologię, filozofię i studia nad komunikacją społeczną i mediami. Każda z tych perspektyw jest dobrze rozwinięta, a Autorka przedstawia je w sposób klarowny i solidnie osadza w literaturze przedmiotu. Jednak przy tak szeroko zakrojonym temacie opracowanie niektórych wątków może wydawać się zbyt ogólne. Pewien niedosyt budzi mocno okrojone ujęcie koncepcji filozoficznych w odniesieniu do współczesnych debat nad prawami zwierząt. Autorka uprzedza w pracy o przyjętej przez siebie strategii syntetyzowania bardzo obszernego materiału teoretycznego, co świadczy o Jej koncentracji na kluczowych zagadnieniach i dojrzałości badawczej. Ta ostatnia przejawia się m.in. w umiejętności selekcji treści, zdolności do syntezy i rozwiniętym krytycznym myśleniu.

Warto też zwrócić uwagę na zapis: „(...) instytut badawczy PRESS-SERVICE Monitoring Mediów (...)” (s.42). PRESS-SERVICE Monitoring Mediów jest firmą komercyjną świadczącą usługi monitoringu i analizy mediów, a nie instytutem badawczym w tradycyjnym znaczeniu. W moim odczuciu zabrakło tu klarownego uzupełnienia.

Ponadto, rozdział zyskałby na problemowym ujęciu wątków teoretycznych, gdyby Autorka dodała podsumowanie przeprowadzonych rozważań. Dopisanie podsumowania

rozdziału, wzbogaciłoby niewątpliwie jego strukturę, wsparło argumentację i podkreśliło najważniejsze dla wyводу wątki.

W rozdziale drugim pt. *Trzeci sektor w kontekście działalności prozwierzęcej* Autorka przedstawia analizę funkcjonowania organizacji pozarządowych ze szczególnym uwzględnieniem organizacji prozwierzęcych. Materiał w logiczny sposób został podzielony na trzy integralne sekcje, gdzie Doktorantka zgodnie z zasadą od ogółu do szczegółu prezentuje najpierw trzeci sektor, wyjaśniając, czym są organizacje pozarządowe, jakie mają cele oraz w jaki sposób funkcjonują w społeczeństwie. Następnie rozważania obejmują szczegółowe omówienie aktywności promocyjno-wizerunkowej NGO's oraz specyfiki ich działania w Polsce. Mgr Sitko zwraca uwagę na różnorodność działalności organizacji pozarządowych, podkreślając, że ich aktywność nie ogranicza się jedynie do bezpośrednich działań prospołecznych, ale obejmuje również szeroko zakrojone kampanie promocyjne, mające na celu kształtowanie wizerunku oraz pozyskiwanie wsparcia dla prowadzonych projektów. Kolejno Autorka charakteryzuje organizacje prozwierzęce, podkreślając znaczenie aktywizmu społecznego w promowaniu praw zwierząt i poprawie ich sytuacji. Rozdział wieńczy analiza specyfiki działania Stowarzyszenia Otwarte Klatki, jednej z najbardziej znanych organizacji prozwierzęcych w Polsce. Autorka omawia obszary prac Stowarzyszenia, jego aktywność międzynarodową oraz koncepcję efektywnego altruizmu, która jest „filozoficzną ideą” (s.93) i jednym z filarów działalności tej organizacji.

Rozdział drugi stanowi kompleksowe ujęcie, które pozwala na zrozumienie roli trzeciego sektora w obszarze działalności prozwierzęcej. Materiał jest spójny i dobrze zorganizowany, a Autorka wykazuje głębokie zrozumienie tematyki.

Rozdział trzeci zatytułowany *Kampanie społeczne w świetle komunikacji perswazyjnej* to obszerne ujęcie problematyki kampanii społecznych z perspektywy wykorzystania technik perswazyjnych w komunikacji organizacji trzeciego sektora. Doktorantka rozpoczyna tę część od charakterystyki komunikacji, rodzajów i sposobów komunikowania oraz jego strategicznego wymiaru, by przejść do opisu perswazji, komunikacji perswazyjnej, koncepcji zmiany postaw i manipulacji. Następnie Autorka szczegółowo omawia kampanie społeczne, skupiając się na ich definicji, celach oraz narzędziach wykorzystywanych w tego rodzaju działaniach. Prezentacja obejmuje także marketing społeczny, marketing społecznie

zaangażowany oraz marketing zrównoważony. Każda z tych form jest dokładnie opisana, z odniesieniami do literatury przedmiotu oraz przykładów praktycznych.

Kolejnym istotnym elementem rozdziału jest analiza narzędzi perswazyjnych stosowanych w kampaniach społecznych. Autorka przybliży zagadnienia reklamy społecznej, shockvertisingu, wykorzystania wizerunku osób znanych, oraz inne motywy, które są stosowane w celu wzbudzenia zainteresowania i zaangażowania społecznego. W tej części szczególną uwagę poświęcono sposobom wykorzystania różnych mediów, zarówno tradycyjnych, jak i cyfrowych przez organizacje. Nie zabrakło także prezentacji nośników przekazów kampanii społecznych, z podziałem na media internetowe i przestrzeń publiczną. Ponadto, Doktorantka analizuje efektywność mediów społecznościowych, stron internetowych, reklamy outdoorowej oraz form multimedialnych, pod kątem ich zastosowania w kampaniach prozwierzęcych.

Rozdział cechuje się dużą spójnością i logicznym układem. Mgr Sitko w przemyślany sposób wprowadza kolejne wątki. Warto jednak zwrócić uwagę na niedostateczne osadzenie definicyjne pojęcia „redundancja” (s.144), które jest ważne dla dalszych rozważań. Sugeruje to potrzebę bardziej precyzyjnego i adekwatnego jego określenia. Dodatkowo we fragmencie poświęconym celebrytom zabrakło odniesień do książki W. Godzica „Znani z tego, że są znani”, w której Autor podejmuje analizę medialnego fenomenu celebrytów. Publikacja ta może stanowić cenne źródło dla rozważań nad rolą i funkcją celebrytów w kulturze medialnej, również w kontekście nadmiaru informacji i powtarzalności przekazów, które prowadzą do powstawania zjawiska redundancji.

Rozdział czwarty, metodologiczny zawiera założenia badawcze. Autorka w sposób klarowny nakreśla przedmiot i problematykę badań oraz formułuje trzy pytania badawcze. Kolejno prezentuje zastosowane metody, techniki i narzędzia badawcze, a także opis materiału badawczego oraz charakterystykę próby badawczej. Doktorantka omawia wykorzystane w badaniu metody, m.in. metodę wielokrotnego studium przypadku oraz uzupełniający sondaż ekspercki. Studium przypadku obejmuje ponadto *desk research* oraz analizę zawartości mediów, co pozwala na dogłębne zbadanie treści kampanii prowadzonych przez Stowarzyszenie Otwarte Klatki. Mgr Sitko przedstawia również przebieg realizacji badania, aby ukazać metodologiczne podstawy pracy.

Zastosowana metodologia jest dobrze przemyślana i kompleksowa, obejmuje różnorodne metody badawcze, które wzajemnie się uzupełniają. Struktura badania wpisuje się w ramy triangulacji metod, aby zwiększyć rzetelność i wiarygodność wyników badania. Wielokrotne studium przypadku zapewnia dogłębną analizę pięciu wybranych kampanii, sondaż ekspercki dostarcza dodatkowego kontekstu i walidacji wyników, analiza zawartości mediów (stron internetowych kampanii oraz profili na Facebooku, Instagramie oraz YouTube) pozwala na zrozumienie strategii komunikacyjnych w praktyce, a *desk research* uzupełnia badanie o przegląd istniejących materiałów i danych. Doktorantka ogranicza zakres badania reakcji odbiorców na przekazy kampanijne do ustalenia frekwencji komentarzy i klasyfikacji wywołanych emocji (w podziale na negatywne, neutralne i pozytywne), rezygnując tym samym ze szczegółowych analiz percepcji tych komunikatów. Zatem, Autorka wykazała się rzetelnością w doborze metod, które zostały dopasowane do celów pracy i problemu badawczego. W kontekście metodologii warto zwrócić uwagę na sondaż ekspercki, który choć wartościowy, mógłby zyskać na sile, gdyby Doktorantka opisała proces doboru ekspertów i dokonała ich krótkiej charakterystyki.

Rozdziały, piąty i szósty, empiryczne, zawierają wyniki badań przeprowadzonych w oparciu o opisane metody i są bezpośrednią kontynuacją wcześniejszych rozważań teoretycznych. W rozdziale piątym Autorka skoncentrowała się na analizie trzech „dobrostanowych” kampanii społecznych, by dostarczyć empirycznych dowodów na skuteczność i specyfikę strategii komunikacyjnych stosowanych przez Stowarzyszenie Otwarte Klatki w kontekście ochrony zwierząt i promocji etycznego traktowania zwierząt hodowlanych. Rozdział piąty jest dobrze zorganizowany, każda kampania została przeanalizowana w podobnym schemacie, co zapewnia spójność i przejrzystość. Doktorantka szczegółowo opisuje kampanie, przytacza cele, kolejno omawia elementy identyfikacji wizualnej (grafika, nazwa, hasło, typografia, kolorystyka, kompozycja), treść i język przekazów oraz działania komunikacyjne. Kolejno analizie zostają poddane przekazy kampanii publikowane w mediach społecznościowych, sposób prowadzenia kampanii oraz wykorzystane techniki perswazyjne. Kampanie są reprezentatywne dla szerokiego spektrum problematyki związanej z dobrostanem zwierząt i co ważne każda wywarła znaczący wpływ na świadomość społeczną,

co pozwala Doktorantce na kompleksową analizę różnych obszarów działalności Stowarzyszenia Otwarte Klatki, dlatego dobór kampanii należy uznać za trafny.

W rozdziale szóstym Autorka poddaje analizie dwie kampanie „lifestylowe” prowadzone przez Stowarzyszenie Otwarte Klatki, w których promowana jest zmiana stylu życia. W tym przypadku kampanie są również trafnie dobrane, ponieważ reprezentują różne podejścia do promowania diety roślinnej oraz etycznego stylu życia. Autorka skutecznie pokazuje, jak różne strategie komunikacyjne wpływają na postrzeganie diety roślinnej i jakie techniki perswazyjne są najskuteczniejsze w angażowaniu odbiorców. Metoda analizy ma taki sam układ dla każdej kampanii.

W obu rozdziałach uwagę zwraca spójna i logiczna prezentacja wyników badania wzbogacona o czytelne tabele i ilustracje, które pomogły uporządkować obszerny materiał badawczy. Warto dodać, że rozdziały mogłyby zyskać na wartości, gdyby Autorka w większym stopniu odniosła się do potencjalnych ograniczeń i trudności związanych z prowadzeniem kampanii. Sugeruję, aby zwrócić uwagę na sposoby klasyfikowania wydźwięku (pozytywny/neutralny/negatywny) i na etapie prac wydawniczych, które z przekonaniem rekomenduję uzupełnić tekst o opis zastosowanej metody. Dodatkowo rekomenduję, by rozważyć uaktualnienie analiz identyfikacji wizualnej kampanii poprzez zastosowanie specjalistycznej terminologii (np. „Poza napisem uwzględniono w tym wariantcie dodatkowe hasło...” (s.292) lepiej: „Poza logotypem ...” czy „obydwie wersje logo występują w dwóch wariantach kolorystycznych – jeden z dominującym białym, a drugi z przeważającym czarnym kolorem” (s.292), lepiej: logo występuje w wersjach, monochromatycznej i achromatycznej.

Ostatni, **siódmy rozdział** jest analizą strategii komunikacyjnych stosowanych przez Stowarzyszenie Otwarte Klatki. W tej części Autorka koncentruje się na szczegółowym omówieniu trzech kluczowych typów strategii komunikacyjnych, informacyjnej, perswazyjnej oraz motywacyjnej, stosowanych w kampaniach społecznych tej organizacji. Doktorantka trafnie analizuje techniki perswazyjne stosowane w kampaniach oraz identyfikuje znaczenie kampanii w działalności Stowarzyszenia Otwarte Klatki. Analiza ta jest istotna, ponieważ pokazuje, jak organizacja stara się zmienić świadomość i przekonania odbiorców w rzeczywiste działania. W końcowej części rozdziału Autorka przedstawia przegląd opinii ekspertów na temat skuteczności strategii komunikacyjnych Stowarzyszenia Otwarte Klatki, który jest uzupełnieniem

wcześniejszych analiz. W tym miejscu odwołam się i podtrzymam uwagi dot. baraku charakterystyki ekspertów, które zawarłam już we wcześniejszym fragmencie recenzji.

Myślę, że badanie zyskałoby na wartości, gdyby wzbogacić je o dane dotyczące skuteczności stosowanych strategii (np. liczby zebranych podpisów pod petycjami, wysokości kwot zebranych w ramach kampanii crowdfundingowych czy 1% podatku).

W Zakończeniu Doktorantka koncentruje się na ukazaniu wyników badań. W tym celu odwołuje się do głównego problemu badawczego oraz trzech pytań szczegółowych i podsumowuje skuteczność analizowanych kampanii społecznych. Autorka zwraca uwagę na wpływ tych kampanii, na świadomość społeczną oraz na zmiany postaw konsumentów w odniesieniu do kwestii etycznego traktowania zwierząt i promowania diety roślinnej. Analiza skuteczności jest dobrze uzasadniona i oparta na zebranych danych. Autorka wykazuje się krytycznym podejściem, omawiając potencjalne ograniczenia swojego badania. Zwraca uwagę na trudności związane z mierzeniem skuteczności kampanii społecznych, co jest istotnym aspektem w kontekście oceny działań komunikacyjnych. Jest to cenny element ponieważ ukazuje świadomość Badaczki co do złożoności i wielowymiarowości podejmowanej problematyki. W Zakończeniu znajduje się również propozycja przyszłych kierunków badań, które w opinii Autorki powinny objąć inne organizacje pozarządowe o profilu prozwierzęcym. To pozwoliłoby na rozszerzenie wniosków i pogłębienie zrozumienia skuteczności różnych strategii komunikacyjnych.

Zakończenie pracy doktorskiej mgr Sitko jest dobrze skonstruowane, co pozwoliło Doktorantce na skuteczne podsumowanie przeprowadzonych badań. Autorka wykazała się umiejętnością analitycznego myślenia i świadomością praktycznych implikacji swoich badań. W Zakończeniu pewien niedosyt pozostawia brak jasno sformułowanych rekomendacji dla organizacji, które prowadzą działania prozwierzęce. Dlatego warto rozważyć takie uzupełnienie na etapie prac wydawniczych. Niezrozumiałe jest też ponowne zamieszczenie streszczenia poszczególnych rozdziałów w tej części pracy, szczególnie, gdy Autorka zrobiła to już we Wstępie.

W swojej pracy Doktorantka opiera się na adekwatnym do tematu i szerokim wyborze literatury przedmiotu, który obejmuje publikacje polskie i zagraniczne, raporty i ustawy. Autorka umiejętnie syntetyzuje istniejącą wiedzę oraz dokonuje krytycznej oceny źródeł.

Bibliografia została sporządzona zgodnie z kryteriami opisu naukowego i podzielona na adekwatne dla zawartości sekcje.

Przedstawiona do recenzji praca została starannie przygotowana również pod względem formalnym. Rozprawa została napisana poprawnym językiem formalnym, właściwym dla prac naukowych. Autorka wykazała się dobrą znajomością pojęć i koncepcji teoretycznych. Literówki, usterki językowe, błędy natury stylistycznej czy interpunkcyjnej zdarzają się rzadko. Przed ewentualnym opublikowaniem, co ponownie rekomenduję warto zwrócić uwagę na niepoprawne wyrażenie „w większej połowie” (s.263) i skorygować zdanie, by odzyskało spójność semantyczną.

Konkluzja

Rozprawa mgr Barbary Sitko „Strategie komunikacyjne w trzecim sektorze na przykładzie kampanii społecznych organizacji prozwierzęcej Stowarzyszenie Otwarte Klatki” jest oryginalna, poprawna pod względem formalnym, merytorycznym i metodologicznym i spełnia wymogi ustawowe, w szczególności wykazuje wiedzę Doktorantki w dyscyplinie nauki o komunikacji społecznej i mediach oraz umiejętność samodzielnego prowadzenia pracy naukowej. Zgłoszone w recenzji uwagi krytyczne w żaden sposób nie wpływają na wysoką ocenę rozprawy.

W związku z powyższym wnioskuję o dopuszczenie mgr Barbary Sitko do dalszych etapów postępowania doktorskiego.

Gdynia, 14 września 2024 r.

